

koordinere sanktionsanvendelsen. For så vidt angår øvrige sager i forbindelse med udøvelsen af det retlige tilsyn har Indenrigsministeriet udtalt, at udøvelsen af tilsynet i disse sager også bør ske efter forudgående koordination mellem tilsynsmyndighederne.

Da den efterprøvelse, der sker ved tilsynsmyndighederne, er den samme, og da der ikke er tale om, at tilsynsmyndighederne skal inddrage forskellige hensyn, foreslås det, at de kommunale fællesskaber, der i dag er undergivet to eller flere kommunale tilsynsmyndigheder, fremover alene skal være undergivet én tilsynsmyndighed.

Ved forslaget klarlægges administrative hensyn, idet der opnås en klar kompetencefordeling og undgås en overflødig dobbeltsagsbehandling. Der opnås samtidig en administrativ forenkling for det kommunale fællesskab.

Det er mest naturligt, at Indenrigsministeriet som øverste kommunale tilsynsmyndighed udøver tilsynet med kommunale fællesskaber, hvori der deltager amtskommuner, jf. den foreslåede bestemmelse i § 47, stk. 3 (lovforslagets § 1, nr. 5). Herfor taler endvidere habilitetsmæssige betragtninger.

I betænkningen om ansvarsplacering i kommunestyret (betænkning nr. 996/1983) overvejede udvalget, hvorvidt Indenrigsministeriet generelt skulle tillægges funktionen som tilsynsmyndighed i forhold til kommunale fællesskaber, der er undergivet tilsyn fra flere tilsynsmyndigheder. Udvalget fandt dog ikke tilstrækkeligt grundlag for at stille forslag herom, men anbefalede i stedet, at tilsynsmyndighederne i praksis koordinerede sanktionsanvendelsen.

Der synes fortsat ikke at være anledning til at tillægge Indenrigsministeriet funktionen som tilsynsmyndighed i forhold til kommunale fællesskaber, der er undergivet tilsyn fra to eller flere tilsynsråd.

Det foreslås i stedet, at tilsynet udøves af tilsynsrådet for det amt, hvori fællesskabets hjemstedskommune er beliggende, jf. den foreslåede bestemmelse i § 47, stk. 3.

De ovennævnte administrative hensyn taler endvidere for, at alene én kommunal tilsynsmyndighed skal godkende aftaler efter § 60, der indgås mellem kommuner og amtskommuner eller mellem kommuner i flere amter.

Det foreslås derfor, at det alene bliver Indenrigsministeriet, der skal godkende aftaler efter § 60, som indgås mellem kommuner og amtskommuner, jf. den foreslåede ændring af § 60, stk. 1 (lovforslaget § 1, nr. 8).

Det er imidlertid ikke muligt generelt på samme måde i forhold til tilsynsrådene at angive, hvilket tilsynsråd der i givet fald skulle være godkendelsesmyndighed. På dette område bibeholdes derfor den

nuværende retsstilling, hvorefter indgåelse af aftaler efter § 60 mellem kommuner i flere amter skal godkendes af de pågældende tilsynsråd.

2. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

Det er ikke muligt at opgøre de økonomiske konsekvenser for kommunerne og amtskommunerne vedrørende forslaget om obligatorisk forvaltningsrevision. Som nævnt ovenfor under pkt. 1.1.3. har de fleste kommuner og amtskommuner allerede indført ordninger med forvaltningsrevision. For de øvrige kommuner og amtskommuner vil indgåelse af aftaler om forvaltningsrevision kunne medføre merudgifter, som dog skal sammenholdes med de besparelser, der opnås ved, at forvaltningsrevisionen kan sikre en mere økonomisk drift af den kommunale virksomhed. Forslaget medfører ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for staten.

Forslaget om ændringer i tilsynet med kommunale fællesskaber og de øvrige ændringsforslag vil ikke medføre nævneværdige økonomiske og administrative konsekvenser for kommunerne, amtskommunerne eller staten.

Lovforslaget medfører ingen erhvervsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter.

3. Hørte myndigheder

Lovforslaget har været forelagt samtlige ministerier, Rigsrevisionen, Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen i Danmark, Frederiksberg og Københavns Kommuner, Kommunernes Revisionsafdeling, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Revisionsaktieselskabet af 1/12 1962 m.fl.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Uanset at den gældende bestemmelse i § 31 a, stk. 1, alene omtaler borgmesterens adgang til at overvære og deltage i forhandlingerne i udvalgene, antages det, at borgmesteren tillige har ret til at overvære udvalgenes afgørelser af de behandlede sager. Ved den foreslåede ændring præciseres dette.

Til nr. 2

Om baggrunden for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 1.1.

Efter den gældende bestemmelse i § 42 i den kommunale styrelseslov skal de kommunale regnskaber alene underkastes finansiel revision. Der sker en ef-